

года. " А на источната страна : орженному Донскаго каза-
чьяго № 18-го полка Петру Устинскому умершему отъ рани
въ сражение съ турками 15 января 1878 года "

Сраженията около Разградъ и завземанието на града.

Слѣдъ прогласявинието на войната, въ този градъ е натрупана
силна войска и расположена по височинитѣ около града :
Карабулакъ, Арнаутъ-Къой, Хюсенче и пр. Тъзи войска била
подъ началството на Абдуль-Керимъ паша а послѣ на Мех-
медъ-Али паша.

Единъ кавалерийски отрядъ отъ 700 д. поддържанъ отъ
пѣхота и артилерия, билъ нападнатъ отъ руситѣ и на 31-й
юлий разбитъ въ с. Жидинъ на 12 в. отъ Разградъ.

Въ двѣ сражения на 11-й авг. при с. Аясларъ руситѣ
имали единъ офицеринъ убитъ и 66 солдати, а ранени 11
офицери и 274 д. солдати. Турскитѣ загуби, обаче, били
много по-голъми.

Презъ м. окт. Мехмедъ-Али въ споразумѣние съ Сюлей-
манъ паша потеглилъ къмъ Търново да се съединятъ за общо
дѣйствието противъ руситѣ, нъ не му се удало.

Единъ отрядъ отъ неговата войска завардилъ мѣстата
около с. Езерче, нъ една русска конница отъ 80 д. на-
паднала, турцитѣ се разбѣгали и твърдѣ малцина сполучили
да се избавятъ.

Освѣнъ избититѣ въ преслѣдванието, 580 д били ранени
съ щикъ въ гърба и закарани въ болницата при станцията.
Между убититѣ се намиралъ и командира Азисъ паша, а
Фейзула паша билъ раненъ, който слѣдъ малко врѣме умрѣлъ.

На 14-й ян. дошла въ града една чета черкези и при-
тотвила се да нападне българскитѣ дюгени и кѣщя за грабежъ.
Обаче каймакамина Назифъ-бей, който билъ много добъръ
човѣкъ и всякой пѣтъ покровителствовалъ българетѣ, съ своитѣ
жандарми и съ 50 д. отъ четата *Алтънъ-Заде*, която квар-
тирувала въ кѣщата на Кара-Цѣя, прогонили черкезитѣ ¹⁾.

На 15-й турското население било извѣстно че презъ
нощта ще напустне града и ще замине за Шуменъ. Коман-

¹⁾ Тъзи войска била съставена отъ доброволци изъ Цари-
градъ и като синове на благородни и богати бейове, оставили я
да квартирува въ града. Тя се отнасяла съ българетѣ еднакво
както и съ турцитѣ.